

Dans Etmek Ne Güzel Şey!

Sıcacık bir ilkbahar günüydü... Nil bahçeden topladığı çakıl taşlarını boyadı. Birine kuş, birine kedi, birine de tavşan çizdi. Sonra da babasıyla kitaplıktan bir kitap seçti.

Birlikte kitabı okudular. Nil dans etmeyi öğrenen zebranın öyküsünü çok sevmiştir. "Dans etmek ne güzel şey!" dedi. Babası da "Ne duruyorsun öyleyse biz de zebra dansı yapalım!" diye karşılık verdi.

Babası neşeli bir şarkı açtı ve zebra dansı yapmaya başladı. Nil de ona katıldı.

Sonra ikisi birlikte zıp zıp zıplamaya başladılar.
Nil, "Yaşasın! Şimdi de tavşan dansı yapıyoruz." dedi.

Derken köpekleri Balkaymak kapıdan içeri girdi. Hızlı hızlı kuyruğunu salladığına göre, belli ki o da pek neşeliydi. Nil ve babası Balkaymak'ı taklit etti. Sanki kuyrukları varmış gibi salladılar vücutlarını.

Müziğin sesini duyan annesi de geldi. Hemen onlara katıldı. Hep birlikte kollarını iki yana açıp dansa devam ettiler. Tıpkı kuşların havada süzülmesi gibi...

Şimdi de yan yan yürüyüp parmaklarını açıp kapatıyordu hepsi. Yengeçleri taklit ediyorlardı sanki.

